ei tohi ei milgil sombel omast paigast lahgum.
— Kui öhtu oli sätte sätte jõudnud ja ilm
pimedans läinud, tõusis sirisus müksin ja
sohin saksamine ja pauksumine ja mitme
fuguseid hirmutawad sujud ses teda küll
kaga küll surjaga püüdsid omale meele
tada, aga noormees ei pannud neid fuguge
tähele ega lüksunud omast paigast. —
Ka tuli üks tema ema sujul küll tema
peremehe käest ära sutsuma aga noor-
mees ei teinud nendega tegemist waid lu-
ges rahulikkult edasi. Uksi neist aga
ei tulnud üle piiret tema ligidalle ehk
naad küll muidu tema ümber piirasid.
Kui wimans pool öö mööda oli ja
kuk laulnud oli jäi kõik waikses ja rahule
nagu ennegi ja altari taka tuli üks
ilus noor naisterahwas wälja otse sohe
noremehe juure, istas tema juure pingi
peale maha ja hakkas temaga lakkesto

rääkima, aga noormees ei julgenud
füsni tema peale waadata ega temaga rää-
kida. See naisterahwas ütles ennast kuninga
tüttri olewad ja olla nüüd tema walwa-
mise läbi kurja waimude käest lahti
peasenud. — Kommikul kui kirikumees uje
lahti tegi, leidis ta mehe oma paiga
peal alles ja pealegi kuninga tüttri ta
juures. Nüüd läksid mõlemad kunin-
ga juure kus neid röömuga sai wastu
wõetud. — Noormees oli nõnda kuninga
tüttri meele pärast, et ta teda omale
abikaasaks soowis, kuningal polnud
ka selle wastu ühtigi enam rääkimist
ja warsi said toredad pulmad peetud. —
Peale pulmade igatses noormees oma
wana ema juure tagasi minna ja
noor noorik tuli ka raasa lauwa
peale, ja nõnda purjetasid noormees
noorigaga ja wanamees jälle merele.